

CÂMP DE LUPTĂ

LARISA BĂLAN

Ne-au aruncat inimile,
Pe-un câmp de luptă neutru,
Fără arme, am aruncat baionetele
Și ne-am învelit corpul lipsit de sânge-n lutru.

Suntem doi războinici cu inimi seci,
Înrolați în războiul absurd,
Participăm cu îndârjire timp de veci,
Chiar dacă sufletu-i pliurd și purd.

Îmi întinzi inima sper extaz,
Într-o cumplită agonie,
Aștept să mor încet pân' la amiaz,
Și din inima-mi rece să-nceapă schizogonie.

Simulezi gloanțe oarbe în van,
Cu lacrimi pe buze îmi doresc să atac,
Dar simt în piept un mare găvan,
Și duc mâna la tâmplă ca un brav soldat.

Atunci mușc din scoarța pământului brun,
Mă uit cu ochii murdari spre cerul gol,
Spre care se-nalță mintea ca un bătrân gorun,
Prind aripi hrănită de zei cu energol.

... Și pornesc spre tine...

Au trecut minutele, s-au dus,
Vifor groaznic între noi, amar,
Sufletul tău, strecurat prin praf în mână-l adun,
Și-l sărut pe tremur de coșmar.

Iar visul a trecut prin osul descheiat.
Te liniștesc pentru moment spunând că visu-i conceput.
Mă-ntrebi tăcut dacă lupta s-a-ncheiat,
Îți spun zâmbind că nici nu a-nceput...